

மிக முக்கியமான கருத்துகள்: வேதாகம அடிப்படையிலான ஆண் பெண் சமத்துவம் பற்றிய விவாதத்தில் உண்மையில் முக்கியமானது எது

ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் (Andrew Bartlett) எழுதியது (ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf www.frauen-vergebt-uns.de)

இந்த அறிவார்ந்த விவாதம் மிக விரிவானது, மிகவும் குழப்பமானதாகவும் இருக்கலாம்; ஆனாலும் சில முக்கியமான, மையமான கருத்துகள் இருக்கின்றன. முக்கியமான வேதப் பகுதிகளில், நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கங்கள் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து விலகுகின்றன, அல்லது உண்மையில் அங்கே எழுதப்படாத ஒன்றைப் பரிசுத்த வேதாகமத்தோடு சேர்க்கின்றன.

முன்னுரை

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் சமத்துவவாதிகளுக்கும் இடையிலான விவாதம், பரிசுத்த வேதாகமம் எதைப் போதிக்கிறது என்பது பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துகளின் ஒரு புதர்க்காடு, ஒரு சதுப்பு நிலம். ("நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள்" என்போர், ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுக்கு முன்பாகச் சமமானவர்கள் என்றாலும், குறிப்பாகத் திருமணத்திலும் சபையிலும் ஆண்கள் பெண்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "சமத்துவவாதிகள்" என்போர், ஆண்களும் பெண்களும் தலைமைப் பொறுப்புகளை ஏற்கலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.)

வேதாகமத்திலுள்ள வார்த்தைகள், பகுதிகள் ஆகியவற்றின் பொருள் பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துகளும், வேதாகமம் சொல்வதன் வரலாற்று, கலாச்சாரப் பின்னணி பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துகளும் இதில் அடங்கும்.

ஜான் பைப்பர் (John Piper), வெய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) ஆகியோர் தொகுத்த, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் அடிப்படை நூலான *Recovering Biblical Manhood and Womanhood* 684 பக்கங்களைக் கொண்டது (2021 அச்சுப் பதிப்பு). குரூடெமின் விரிவான நூலான *"Evangelical Feminism and Biblical Truth"* 856 பக்கங்களைக் கொண்டது. மைக் விங்கரின் (Mike Winger) *"Women in Ministry"* என்ற தலைப்பிலான சமீபத்திய காணொளித் தொடர் 43 மணி நேரம் ஓடுகிறது.

விவாதத்தின் சமத்துவ அல்லது பரஸ்பரவாதப் பக்கத்தில், பவுலின் நிருபங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தும் ஃபில் பெய்னின் (Phil Payne) "Man and Woman, One in Christ" என்ற நூல் 500-க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்டது. ரான் பியர்ஸ் (Ron Pierce), சிந்தியா வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Westfall), கிறிஸ்டா மெக்கர்லாண்ட் (Christa McKirland) ஆகியோர் தொகுத்த "Discovering Biblical Equality" நூலின் மூன்றாம் பதிப்பு 698 பக்கங்களைக் கொண்டது.

இவற்றோடு, விவாதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் இன்னும் ஏராளமான நூல்கள் இருக்கின்றன – பெரும்பாலும் 200 முதல் 400 பக்கங்கள் வரை.

என்னுடைய புதிய நூலான "True Complementarity: The way of Christ for men and women" (அக்டோபர் 2026-இல் வெளிவருகிறது) இந்தப் பல்வேறு வாதங்கள் அனைத்தையும் ஆராய்கிறது; எனவே அது ஏறக்குறைய குரூடெமின் விரிவான நூலின் அளவுக்கே பெரியது.

இந்த முழுப் பொருளையும் ஆராய்ந்து பகுத்துப் பார்க்க உங்களுக்கு நேரமும் அழைப்பும் இருந்தால், அது நல்லது. ஆனால் இல்லையென்றால், என்ன செய்வது? தன் வாழ்க்கையில் ஏற்கெனவே தாங்கக்கூடிய அளவுக்குச் சுமைகளைக் கொண்டிருக்கும் விசுவாசியின் நிலை என்ன? ஏற்கெனவே மிகவும் வேலைப்பளுவோடு இருந்து, எப்போதும் ஈடுகொடுக்கப் போராடும் போதகரின் நிலை என்ன?

இந்தக் கட்டுரையில் என் நோக்கம், முழு விவாதத்திலிருந்தும் முக்கியமான கருத்துகளையும் மிக முக்கியமான கருத்துகளையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதே.

முக்கியமான கருத்துகள் என்பவை, ஒரு பரஸ்பரவாத நிலைப்பாட்டுக்கு – அதாவது பரஸ்பரமும் சமமுமான நிலைப்பாட்டுக்கு – மிகத் தெளிவாக வழிநடத்துபவை. பின்னர் அந்த முக்கியமான கருத்துகளிலிருந்து மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகளை நான் தேர்ந்தெடுப்பேன். அவை இரண்டு மையக் கருத்துகள்; அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவே நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டின் அடித்தளத்தைத் தகர்க்கின்றன என்று நான் நம்புகிறேன். பரஸ்பரவாதிகள் நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டை ஏன் நிராகரிக்கிறார்கள் என்று விளக்க ஒருவருக்கு ஒரு நிமிடம் மட்டுமே இருந்தால், அவர் குறிப்பிட வேண்டிய இரண்டு கருத்துகள் இவையே.

நிரப்புக் கோட்பாட்டைச் சார்ந்த சகோதர சகோதரிகள் ஒரு சிறந்த இடத்துக்கு வர இந்தக் கட்டுரை உதவும் என்பதே என் நம்பிக்கை – மேலே வானம் இன்னும் மென்மையான நீலமாகவும், கீழே பூமி இன்னும் அழகான பசுமையாகவும் இருக்கும் ஓர் இடத்துக்கு.

முதலில், பரஸ்பரவாத நிலைப்பாட்டைப் பற்றிய ஒரு நேர்மறையான விளக்கத்தை முன்வைப்பேன்.

அதன் பின்னர், நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாடு பரிசுத்த வேதாகமம் சொல்வதிலிருந்து விலகும் பத்து முக்கியமான கருத்துகளை விளக்குவேன். அவற்றைப் பொதுவாக வேதாகம நூல்களின் வரிசைப்படி கையாள்வோம் – ஆனால் முற்றிலும் சரியாக அந்த வரிசையில் அல்ல, ஏனெனில் திருமணத்தையும் ஊழியத்தையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது பயனுள்ளது. இதுவே நம்முடைய உள்ளடக்கத்தின் பெரும்பகுதியாக இருக்கும்.

இறுதியாக, மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகளைத் தேர்ந்தெடுப்போம். ஒன்று 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் பவுல் தேர்ந்தெடுத்த வார்த்தைகளைப் பற்றியது. மற்றொன்று, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடுவதைச் செய்யும்படி தேவன் ஆண்களுக்கு எந்த அறிவுறுத்தலும் கொடுக்கவில்லை என்பதைப் பற்றியது. இவை ஏன் மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகள் என்பதைக் கட்டுரையின் முடிவில் நீங்கள் உணர்ந்துகொள்வீர்கள்.

ஒரு பரஸ்பரவாதப் பார்வை

ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றிய ஒரு பரஸ்பரவாதப் பார்வை, நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு பொதுவான அடித்தளத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. அந்தப் பொதுவான அடித்தளம், பெண்களைப் பற்றிய பாரம்பரியப் பெரும்பான்மைக் கருத்தை நிராகரிப்பதாகும்.

வரலாற்றில், பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக வைக்கப்பட்டார்கள். இந்தக் கீழ்ப்படுத்தலுக்கு முக்கியக் காரணமாகப் பெண்களின் தாழ்வுநிலை முன்வைக்கப்பட்டது – பெண்கள் இயல்பிலேயே தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள், எனவே அந்தஸ்திலும் அவர்கள் கீழ்ப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. அவர்களுடைய இயல்பான தாழ்வுநிலையின் காரணமாக, வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் – சமுதாயத்திலும் பொது வாழ்விலும், குடும்பத்திலும் சபையிலும் – அவர்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது.

பெண்களின் அறிவுத்திறனையும் ஒழுக்கத் திறனையும் இழிவாகக் கருதியது ஏதோ ஒரு விசித்திரமான ஓரக் கருத்து அல்ல. அதுவே மேலோங்கிய கருத்தாக இருந்தது. கிறிஸ்தவத்தின் பெரிய பெயர்களை நாம் மேற்கோள் காட்டலாம்: அலெக்சந்திரியாவின் கிளெமெண்ட் (Clemens von Alexandria), அகஸ்டின் (Augustinus), தாமஸ் அக்வினாஸ் (Thomas von Aquin), லூத்தர் (Luther), கால்வின் (Calvin), வெஸ்லி (Wesley) கூட.

எடுத்துக்காட்டாக, முன்னணி பியூரிட்டன் இறையியலாளர் ரிச்சர்ட் பாக்ஸ்டர் (Richard Baxter) 1665-ஆம் ஆண்டில் எழுதியதிலிருந்து ஒரு மேற்கோள். பெண்களின் இயல்பைக் கருத்தில் கொண்டு தங்களுக்கு எவ்வளவு பொறுமை தேவைப்படும் என்று திருமணத்துக்கு முன் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி அவர் ஆண்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்:

“பெண் இனத்தின் இயல்பான பலவீனம் உங்களிடமிருந்து கோரும் பொறுமை சிறியதல்ல. பொறுமையும் ஆண்மையும் உள்ள ஒரு சிலரைத் தவிர, பெண்கள் பொதுவாகத் தீவிரமான கற்பனையுடையவர்கள், மென்மையானவர்கள், உணர்ச்சிவசப்படுபவர்கள், பொறுமையற்றவர்கள்; எளிதில் கோபம், பொறாமை, அதிருப்தி ஆகியவற்றுக்கு ஆளாகிறவர்கள்; மேலும் அவர்கள் பலவீனமான அறிவுடையவர்கள், எனவே தங்களைத் தாங்களே திருத்திக்கொள்ள இயலாதவர்கள். அவர்கள் ஆணுக்கும் குழந்தைக்கும் இடையில் இருக்கிறார்கள்: ஒரு சிலரிடம் ஆணின் தன்மை அதிகம், பலரிடம் குழந்தையின் தன்மை அதிகம்; ஆனால் பெரும்பாலோர் ஓர் இடைப்பட்ட நிலையில் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்.” (பாக்ஸ்டர், A Christian Directory, Teil 2: Christian Economics, அதி. 1.)

பெண்களைப் பற்றிய இந்தப் பார்வை தீவிரமானது அல்ல. அது பெரும்பாலும் வழக்கமானதே.

பரஸ்பரவாத அறிஞர்களும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களும் இந்தப் பாரம்பரியப் பார்வையைச் சரியாகவே நிராகரிக்கிறார்கள். அது தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து அல்ல, மனிதத் தத்துவத்திலிருந்தும் கலாச்சாரத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டது.

சபையின் வரலாற்றில், பெரும்பான்மைக் கருத்தை மறுத்த மதிப்புக்குரிய குரல்கள் இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, நான்காம் நூற்றாண்டில் மகா பேசில் (Basilius der Große), பெண்கள் இயல்பிலேயே ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் ஆண்களுக்குச் சமமானவர்கள் என்று உறுதியாக வலியுறுத்தினார் (பேசில், *Über den Ursprung der Menschheit*, உரை 1). ஆனால் பெண்கள் இயல்பிலேயே ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற பெரும்பான்மைக் கருத்து மிகவும் பிடிவாதமாக நீடித்தது.

பல நூற்றாண்டுகால விவாதத்துக்குப் பின், குறிப்பாக 17 முதல் 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்துக்குப் பின், 1980-களின் இறுதியில் சபையிலுள்ள பெரும்பான்மைக் கருத்து இறுதியாக மாறியது. பரிசுத்த வேதாகமத்தில் வெளிப்படுவதுபோல, பெண்ணின் இயல்பு ஆணின் இயல்புக்கு – ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் – உண்மையாகவே சமமானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் திசைக்கு அது திரும்பியது.

கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய சபையைச் சுத்திகரிப்பதைக் கைவிடவில்லை.

ஆதியாகமம்

பெண்களைப் பற்றிய திருத்தப்பட்ட பார்வைக்கு அடித்தளம் ஆதியாகமம் 1:26-28; அங்கே ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய சாயலில், தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின்மேல் இணை ஆட்சியாளர்களாகப் படைக்கப்பட்டார்கள்.

தேவனுடைய சாயலிலுள்ள முழுமையான மனித ஆளுமைகள் என்ற வகையிலான சமத்துவம், ஆண்களும் பெண்களும் ஒரேமாதிரியானவர்கள் என்று பொருள்படாது. தேவன் நம்மை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்தார். எனவே ஆண்களும் பெண்களும் வேறுபட்டவர்கள். அவர்கள் உண்மையாகவே ஒருவரையொருவர் நிரப்புகிறார்கள்.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளின் காரணமாகவே, "சமத்துவவாதி" என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக "பரஸ்பரவாதி" (Mutualist) என்ற சொல்லை நான் பயன்படுத்துகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக, சிலர் "சமத்துவவாதி" என்ற சொல்லை, ஆண்களும் பெண்களும் ஒரேமாதிரியானவர்கள் என்ற தவறான கூற்றாகத் தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

இதற்கு நமக்கு வேதாகமத்தின் கண்ணோட்டம் தேவை:

- தேவனுடைய சாயலில் மனிதராக இருப்பதே முதன்மையானது; ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் இருப்பது முக்கியமானது, ஆனால் இரண்டாம் நிலையானது.

தேவன் மிருகங்களையும் ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்தார் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். ஆனால் மிருகங்கள் தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய சாயல் நம்முடைய பாலின வேறுபாட்டில் அல்ல, நம்முடைய மனிதத்தன்மையில் இருக்கிறது.

ஆதியாகமம் 1:28-இல் ஆண்களும் பெண்களும் இணை ஆட்சியாளர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பின், "ஆளுகை" என்ற கருப்பொருள் அடுத்ததாக எங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது? ஆதியாகமம் 3:16-இல்; அங்கே மனிதர்கள் வழிதவறி, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போயிருந்தார்கள். கீழ்ப்படியாமையின் விளைவு ஆணின் ஆளுகையாக இருக்கும் என்று தேவன் பெண்ணை எச்சரிக்கிறார் ("அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்வான்").

ஆண்களுக்குப் பெண்களைவிட அதிகத் தசைவலிமை உண்டு என்பதும், ஆண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுவதில்லை என்பதும் வாழ்க்கையின்

நிதர்சனங்களில் அடங்கும். எனவே மனிதர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் தங்களையே முதலிடத்தில் வைக்கத் தீர்மானிக்கும்போது, அது வழக்கமாக ஆண்கள் பெண்களை ஆளுவதில் முடிகிறது. அதுதான் ஆதியாகமம் 3.

ஆனால் ஆதியாகமம் 1-இல் தேவனுடைய ஆரம்பத் திட்டம் ஆண் ஆளுகை (ஆண்கள் பெண்கள்மேல்) அல்ல, மாறாகக் கூட்டு ஆளுகை (ஆண்களும் பெண்களும் சிருஷ்டிப்பின்மேல்).

பொதுவாகப் பழைய ஏற்பாடு

தேவனுடைய ஆவியானவர் செயல்படும் இடத்தில், பெண்கள் தலைமைப் பொறுப்புகளை ஏற்க அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்று பழைய ஏற்பாடு சாட்சியிடுகிறது.

இங்கே நாம் மிரியாமை (யாத்திராகமம் 15; எண்ணாகமம் 12; 1 நாளாகமம் 6:3; மீகா 6:4), உல்தாளை (2 இராஜாக்கள் 22; 2 நாளாகமம் 34), குறிப்பாகத் தெபொராளை (நியாயாதிபதிகள் 4-5) நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

பழைய ஏற்பாட்டில், ராஜாக்களின் காலத்துக்கு முன், மக்களின் உயர்ந்த தலைவர், தீர்க்கதரிசி, உயர்ந்த நியாயாதிபதி, படைத்தளபதி ஆகிய பணிகளைத் தங்களுக்குள் ஒருங்கிணைத்த, தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட மூன்று தலைவர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்: மோசே, சாமுவேல், தெபொராள்.

பெண்கள் தலைமைப் பதவிகளை வகிப்பதற்குத் தேவன் எதிரானவர் அல்ல. ஏனெனில் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்கள்.

இயேசு

முதலாம் நூற்றாண்டின் யூதக் கலாச்சாரத்தில் – மற்ற இடங்களைப் போலவே – பெண்கள் ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். ஆனால் இயேசு பெண்களை இரண்டாம்தர மனிதர்களாக நடத்தவில்லை. அவர் அவர்களை ஆண்களோடுகூட முழுமையான சீஷிகளாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

சுவிசேஷங்களில், இயேசு தம்முடைய சீஷர்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் போதிக்கிறார். தம்முடைய போதனையில், ஆண்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் பெண்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் இடையில் அவர் எந்த வேறுபாடும் காட்டவில்லை.

அப்படியானால், அவர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களை – அனைவரையும் ஆண்களாக – அழைத்ததை எப்படி விளக்குவது?

அது ஒரு காலத்தோடு கட்டுப்பட்ட நடைமுறை. பன்னிரண்டு கோத்திரப் பிதாக்களை நினைவுபடுத்திய ஓர் அடையாளம் அது. இயேசுவின் காலத்தில், இஸ்ரவேலில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பன்னிரண்டு கோத்திரங்கள் இருக்கவில்லை. பன்னிரண்டு ஆண்களைத் தம்மைச் சுற்றிக் கூட்டிச்சேர்த்த அந்த அடையாளச் செயல், அவர் இப்போது இஸ்ரவேல் மக்களைத் தம்மைச் சுற்றிப் புதிதாக உருவாக்குகிறார் என்பதைக் காட்டியது.

இந்த அடையாளத்தின் தற்காலிகப் பணி அப்போஸ்தலர் 1-இல் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது; அங்கே யூதாசுக்குப் பதிலாக ஒருவரைத் தெரிந்தெடுப்பது பற்றி பேசுபவரு அறிவுறுத்தல்கள் தருகிறார். அந்த இடத்தை நிரப்புகிறவர், இயேசுவின் முழு பொது ஊழியக் காலத்திலும் சீஷர்களின் குழுவில் இருந்த ஓர் ஆணாக இருக்க வேண்டும் (அப்போஸ்தலர் 1:21-22). இது ஒரே ஒருமுறை நிகழ்ந்தது.

பன்னிரண்டு பேரின் அடையாளத்துக்கு இணையான எடையுள்ள ஒரு வேதாகம எதிர்ப்பக்கம் இருக்கிறது. அது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் தெரிகிறது. அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதற்கு முதல் சாட்சிகளாகப் பெண்களை அவர் வேண்டுமென்றே தேர்ந்தெடுத்ததே அது. மத்தேயு 28, லூக்கா 24, யோவான் 20 ஆகியவற்றிலுள்ள உயிர்த்தெழுதல் பதிவுகளில் இதைக் காண்கிறோம். ஆதியாகமம் 3-இன் துயரம் இப்போது மீண்டும் சரிசெய்யப்படுகிறது என்பதை இந்த அடையாளச் செயல் காட்டுகிறது. தடைசெய்யப்பட்ட கனியைப் புசிக்கும்படி ஆதாமைத் தூண்டிய ஏவாளைக் குறிப்பிட்டு, தாமஸ் அக்வினாஸ் சொன்னதுபோல:

“மரணத்தின் வார்த்தைகளை முதலில் அறிவித்தது ஒரு பெண்ணாக இருந்ததுபோல, ஜீவனின் வார்த்தைகளை முதலில் அறிவிப்பதும் ஒரு பெண்ணாகவே இருக்க வேண்டியிருந்தது” (தாமஸ் அக்வினாஸ், யோவான் சுவிசேஷத்துக்கான விளக்கவுரை, யோவான் 20 பற்றிய விரிவுரை 3).

1 கொரிந்தியர் 7

அடுத்ததாக, திருமணம் என்ற தலைப்பில் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள மிக நீளமான பகுதிக்கு வருகிறோம்: 1 கொரிந்தியர் 7.

திருமணத்திலுள்ள அதிகாரம் பற்றியும், திருமணத்தில் தீர்மானங்கள் எப்படி எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் வெளிப்படையாகப் பேசும் வேதாகமத்திலுள்ள ஒரே பகுதி இதுதான்.

1 கொரிந்தியர் 7-இல், மனைவிக்கு இல்லாத ஓர் அதிகாரம் கணவனுக்கு உண்டா? இல்லை. அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருக்கிறார்கள். 4-ஆம் வசனத்தில்,

கணவனின் அதிகாரத்துக்கும் மனைவியின் அதிகாரத்துக்கும் பவுல் அதே சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர்களுடைய அதிகாரம் பரஸ்பரமானது.

1 கொரிந்தியர் 7-இல் கணவன்தான் தீர்மானம் எடுப்பவனா? இல்லை. 5-ஆம் வசனத்தில், ஒன்றாக ஜெபத்தில் நேரம் செலவிடுவது பற்றியும் தாம்பத்திய உறவு பற்றியுமான தீர்மானங்கள் இருவரின் சம்மதத்தோடு எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார். இதுவே திருமணத்திலுள்ள பரஸ்பரம்.

எபேசியர் 5, 1 பேதுரு 3

எபேசியர் 5:21-இல் பவுல் எல்லா விசுவாசிகளையும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கிறார்; ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்.

சில விளக்கவுரையாளர்கள், மனைவிகளைப் பொறுத்தவரை கணவர்களுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் பவுல் அப்படிச் செய்யவில்லை. தேவனுடைய வார்த்தையில் அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு எதுவும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

21-ஆம் வசனத்தில் எல்லா விசுவாசிகளையும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியும்படி பவுல் அழைத்த பின், 22-24 வசனங்களில் மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அவர் ஏன் குறிப்பாக நினைவூட்டுகிறார்? எபேசவிலிருந்த சில கிறிஸ்தவ மனைவிகள், கிறிஸ்துவுக்குள் தங்கள் கணவர்களோடு தாங்கள் புதிதாகப் பெற்ற சம அந்தஸ்து, கீழ்ப்படியாமலும் தங்கள் கணவர்களை மரியாதையோடு நடத்தாமலும் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் தருகிறது என்று நினைத்திருக்கலாம். கிறிஸ்துவுக்குப் பயப்படுகிற பயத்தோடு கீழ்ப்படியவும் தங்கள் கணவர்களை மதிக்கவும் பவுல் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறார்.

இந்தப் பகுதியில், கணவன் தன் மனைவியிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த, பவுல் தலை என்ற ஓர் உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். அது ஆதிக்கத்தின் உருவகம் அல்ல; மாறாக, நாம் "இரட்சகர் பங்கு" என்று அழைக்கக்கூடியதன் உருவகம் (5:23-ஐப் பார்க்கவும்). அவர் சிந்திப்பது இதுதான்: ஒரு தலை ஒரு சரீரத்தோடு இணைந்திருக்கும்போது அது என்ன செய்கிறது? அது சரீரத்தைப் போஷித்து, அதைப் பராமரிக்கிறது.

அவருடைய தலை-சரீரம் உருவகம், தலை சரீரத்தைப் போஷிக்கிறது என்ற அக்கால பொதுவான கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிறிஸ்து தாம் ஒன்றாக இணைந்திருக்கும் தம்முடைய மக்களைத் தியாக அன்போடு போஷிப்பதுபோல, கணவனும் தான் ஒரே மாம்சமாக இணைந்திருக்கும் தன்

மனைவியைத் தியாக அன்போடு போஷித்துப் பராமரிக்க
அழைக்கப்படுகிறான் (5:25-33a).

இங்கே பவுல், இயேசு நிர்ணயித்த கொள்கையைப் பயன்படுத்துகிறார் என்று
நான் நினைக்கிறேன்:

“எவனிடத்தில் அதிகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவனிடத்தில் அதிகம்
கேட்கப்படும்; மனுஷர் எவனிடத்தில் அதிகமாய் ஒப்புவிக்கிறார்களோ
அவனிடத்தில் அதிகமாய்க் கேட்பார்கள். (லூக்கா 12:48)

கணவர்களுக்கு அதிக உடல் வலிமையும் சமூக அனுகூலங்களும் உண்டு.
எனவே தங்கள் மனைவிகளிடம் தியாக அன்பையும் சேவையையும்
காட்டுவதில் அவர்களுக்கு அதிகப் பொறுப்பு உண்டு. அதுதான் தலை என்ற
அவர்களுடைய பங்கின் பொருள்.

பேதுருவின் போதனை பவுலின் போதனையோடு ஒத்துப்போகிறது. 1 பேதுரு 3-
இல், தங்கள் மனைவிகளைத் தாழ்மையோடும் கரிசனையோடும் நடத்தி,
புதிய, நித்திய ஜீவனுக்கு உடன் சுதந்தரர்களாக அவர்களுக்குக் கனம்
செலுத்தும்படி பேதுரு கணவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் பெண்களின் ஊழியம்

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படி ஊற்றப்பட்டார் என்ற
பதிவைக் கவனமாக வாசித்தால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயலை நாம்
காணலாம்: ஆண்களும் பெண்களும் கலந்திருந்த ஒரு கூட்டத்துக்கு முன்பாக,
பெண்கள் ஆண்களோடு சேர்ந்து தேவனுடைய மகத்துவமான செயல்களைப்
பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள் (அப்போஸ்தலர் 1:14; 2:1-18). யோவேல்
தீர்க்கதரிசியை மேற்கோள் காட்டி பேதுரு அந்த நிகழ்வை விளக்கினார்:
“உங்கள் குமாரத்திகள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவார்கள்” (அப்போஸ்தலர் 2:17).

பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்ததுபோலவே, ஆனால் இப்போது இன்னும்
வலிமையாக, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பகிரங்கமாக ஊழியம்
செய்யும்படி தேவனே பெண்களை ஏவுகிறார்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில், பெந்தெகொஸ்தேவுக்குப் பின் இயேசுவின்
செய்தியைப் பரப்புவதில் பெண்கள் தீவிரமாகப் பங்கெடுக்கிறார்கள்
(அப்போஸ்தலர் 8:1-4; 18:18-26; அப்போஸ்தலர் 11:20-இல் உள்ள “மனுஷர்”
என்பதோடு ஒப்பிடவும்).

நிருபங்களில், ஊழியம் ஆவிக்குரிய வரங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தது
என்று அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும்
போதிக்கிறார்கள். 1 கொரிந்தியர் 12-இல், அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள்,

போதகர்கள் ஆகியோரின் மேலான வரங்களை ஆர்வத்தோடு நாடும்படி பவுல் கொரிந்தியரை – ஆண்களையும் பெண்களையும் – அழைக்கிறார்.

வரங்களைப் பற்றிப் போதிக்கும் பல்வேறு பகுதிகளில், தலைமைத்துவ வரங்களையோ போதிக்கும் வரங்களையோ தேவன் ஆண்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கிறார் என்பதற்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை (ரோமர் 12:3-8; 1 கொரிந்தியர் 12:1-30; எபேசியர் 4:11-13; 1 பேதுரு 4:10-11). கலாத்தியர் 3:28-ஐக் கருத்தில் கொண்டால், அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்டுப்பாடு மிகவும் ஆச்சரியமானதாக இருக்கும்:

“யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் இல்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றும் இல்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை; நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்.”
(கலாத்தியர் 3:28)

புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள வரம்பெற்ற பெண்களில், பிலிப்புவின் குமாரத்திகள் போன்ற தீர்க்கதரிசினிகள் (அப்போஸ்தலர் 21:9), உதவிக்காரியாகிய பெபேயாள் (ரோமர் 16:1-2), போதகிகளாகிய மரியாள், பிரிஸ்கில்லாள், முன்னோடியான அப்போஸ்தலியாகிய யூனியா ஆகியோர் அடங்குவர் (அப்போஸ்தலர் 18; ரோமர் 16:3-4, 6-7; கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostomos), ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் பற்றிய பிரசங்கம் 31).

1 கொரிந்தியர் 11-இல், தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதன் மூலமும் ஜெபத்தில் வழிநடத்துவதன் மூலமும், பெண்களும் ஆண்களும் ஒன்றாக உள்ளூர் சபைகளில் தீவிரமான தலைமைப் பங்கை ஏற்றுக்கொண்டதைக் காண்கிறோம். அப்படியே 1 கொரிந்தியர் 14:26-இல், “ஒவ்வொருவரும்” ஏதாவது ஒரு வகையில், போதனை உட்பட, தீவிரமான பங்களிப்பைச் செய்கிறார்கள் என்று பவுல் சொல்கிறார்.

இதுவே ஊழியத்திலுள்ள பரஸ்பரம்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாக வழிநடத்துகிறார்கள் அல்லது ஆளுகிறார்கள் என்ற பரஸ்பரவாதப் பார்வை, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5-இன் மகத்தான தரிசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

யோவானின் தரிசனம், இயேசுவின் மாபெரும் மீட்புப் பணியின் விளைவை விவரிக்கிறது; ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய அவர், தம்முடைய இரத்தத்தினால் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும், ஒவ்வொரு பாஷையிலிருந்தும், ஒவ்வொரு ஜனத்திலிருந்தும், ஒவ்வொரு தேசத்திலிருந்தும் மனிதர்களை மீட்டுக்கொண்டார்:

“நீர் அவர்களை எங்கள் தேவனுக்கு ஒரு ராஜ்யமாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் ஆக்கினீர்; அவர்கள் பூமியின்மேல் அரசாளுவார்கள்!” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:10)

இதன் மூலம், ஆதியாகமம் 1-இல் நாம் ஏற்கெனவே கண்ட மனுக்குலத்துக்கான தேவனுடைய நோக்கம் – ஆண்களும் பெண்களும் இணை ஆட்சியாளர்களாக இருப்பது – இறுதியாக நிறைவேறுகிறது. இது, ஆண்கள் மட்டுமல்ல, விசுவாசிக்கும் எல்லா மனிதர்களும் தேவனுடைய ஆசாரியர்களாகப் பூமியின்மேல் அவருடைய ஆட்சியை நடத்துவார்கள் என்ற தரிசனம்.

இதுவே நேர்மறையான செய்தி: திருமணத்தில் பரஸ்பரம், ஊழியத்தில் பரஸ்பரம், ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாகத் தேவனுடைய பிரதிநிதிகள்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பார்வைகள் பற்றிய ஒரு பத்து அம்ச மதிப்பீடு

தெளிவாகச் சொல்கிறேன்: நிரப்புக் கோட்பாட்டைச் சார்ந்த சகோதர சகோதரிகள் விசுவாசிப்பவற்றின் நேர்மையை நான் கேள்விக்குள்ளாக்கவில்லை. ஆனால், பரிசுத்த வேதாகமம் உண்மையில் சொல்வதன் சரியான பிரதிபலிப்பாக இந்தப் பார்வைகள் சரியானவையா என்பதையே நான் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறேன்.

பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்ட மனிதர்கள் என்பதில் நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் போதகர்கள் பரஸ்பரவாதிகளோடு ஒத்துப்போகிறார்கள். ஆனாலும், ஆண்கள் பெண்கள்மேல் நல்லெண்ணத்தோடு ஆளுகை செய்ய வேண்டும், அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும், அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும், அல்லது அவர்களுக்காகத் தீர்மானங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஆண்களின் தலைமைப் பங்குக்கான மூலப் பாரம்பரியக் காரணத்தை அவர்கள் அடிப்படையாகக் கொள்வதில்லை. பெண்கள் இயல்பிலேயே தாழ்ந்தவர்கள் என்பது இனி பிரச்சினை அல்ல. மாறாக, தேவன் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வெவ்வேறு “பங்குகளை” (Rollen) – திருமணத்திலும், சபையிலும், ஒருவேளை பரந்த பொருளில் சமுதாயத்திலும் – ஒதுக்கியிருக்கிறார் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பார்வையைப் பரிசுத்த வேதாகமம் சொல்வதோடு ஒப்பிடும் அந்தப் பத்து அம்சங்களையும் நாம் ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போம்.

ஆனால் அதைச் செய்வதற்கு முன், “பங்கு” என்ற சொல் வேதாகமத்தில் காணப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

பெண்களைப் பற்றிய சபையின் பாரம்பரியப் பெரும்பான்மைக் கருத்து தவறானது என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் “பங்குகள்” என்ற சமூகவியல் மொழியைப் பயன்படுத்தி, பெண்களை ஆண்களின் தலைமைக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதற்கு ஒரு புதிய நியாயத்தை உருவாக்கினார்கள்.

ஆண்கள், பெண்களின் “பங்குகள்” என்ற இந்தக் கருத்து 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஒரு கண்டுபிடிப்பு. முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான வேதாகம விளக்கவுரைகளில் அதற்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. ஆனால் Recovering Biblical Manhood and Womanhood நூலின் 1991-ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில் “பங்கு” என்ற சொல் 700 முறைக்கு மேல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தேவன் பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு உள்ள அதே ஒழுக்க, அறிவுப் பண்புகளைக் கொடுத்து, அவர்களுக்குத் தலைமைத்துவ வரங்களையும் அளித்திருப்பதால், “பங்குகளை” ஒதுக்கியதாகச் சொல்லப்படுவதற்கு நம்பத்தகுந்த காரணம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை – ஆனால் துல்லியமாக அந்த ஒதுக்கீட்டையே அவர்கள் போதிக்கிறார்கள்.

1) ஆதியாகமம் 2, 3

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, பெண்களிடமோ தங்கள் மனைவிகளிடமோ நல்லெண்ணமுள்ள தலைமைப் பங்கை நிறைவேற்றும்படி தேவன் ஆண்களை நியமித்திருக்கிறார் என்பதை ஆதியாகமம் 2, 3 அதிகாரங்கள் காட்டுகின்றன. ஆண் தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிய “குறிப்புகள்” இந்த அதிகாரங்களில் இருப்பதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தொடர்புடைய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தபோது, இந்த இரண்டு அதிகாரங்களிலும் ஆண் தலைமைத்துவத்தின் குறிப்புகளாகப் பல்வேறு அறிஞர்கள் முன்வைத்த 13 அம்சங்களை நான் கண்டேன்.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு: பெண் ஆணுக்கு ஒரு “துணையாக” (Helferin) தேவனால் படைக்கப்பட்டாள். இது ஒரு ஆண் தலைமைப் பங்கைக் குறிக்கும் ஒரு குறிப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆதியாகமம் முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தால், ஒருவேளை நாம் அதில் அப்படிப்பட்ட ஒரு உட்குறிப்பைக் காணலாம். “உதவியாளர்” (Helfer) என்ற சொல்லைப் பெரும்பாலும் கீழ்நிலை உதவியாளர் என்ற பொருளில் நாம் பயன்படுத்துகிறோம்.

ஆனால் ஆதியாகமம் எபிரெய மொழியில் எழுதப்பட்டது. "துணை" என்பதற்கான சொல் **ezer**. எபிரெய மொழியில், தேவன் இஸ்ரவேலின் **ezer** என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இஸ்ரவேல் தேவனுக்குத் தலைவராக இருக்கும்படி தேவன் அதை நியமித்தார் என்பதற்கு இது ஒரு குறிப்பு அல்லவே! **ezer** என்ற சொல்லுக்குக் கற்பிக்கப்படும் இந்த உட்குறிப்பு எபிரெய மொழியில் இல்லை.

இப்போது அந்த 13 குறிப்புகள் எனப்படுபவை அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து, அவை ஏன் சிக்கலானவை என்று காட்டலாம். ஆனால் தீர்க்கமான கருத்து வேறொன்று, அது மிகவும் எளிமையானது.

தீர்க்கமான கருத்து இதுதான்: குறிப்புகள் எனப்படுபவை போதுமானவை அல்ல.

பெண்களை வழிநடத்துவது ஆண்களுக்குத் தேவன் கொடுத்த கடமை என்று யாராவது கூறினால், கேட்க நமக்கு உரிமை உண்டு: இது ஆண்களுக்கு எங்கே கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது? இது தேவன் கொடுத்த தங்கள் கடமை என்று ஆண்களுக்கு எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?

ஆதியாகமம் 2-இலோ ஆதியாகமம் 3-இலோ ஆண்களுக்கு அப்படிப்பட்ட கட்டளையும் இல்லை, ஆண்களின் கடமை பற்றிய கூற்றும் இல்லை. அது பரிசுத்த வேதாகமத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட ஒன்று.

2) பொதுவாகப் பழைய ஏற்பாடு

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, தேவன் தலைமைப் பங்கை ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார் என்பதைப் பழைய ஏற்பாடு காட்டுகிறது. இதற்கு அவர்கள் ஆண் ராஜாக்களையும் ஆண் ஆசாரியர்களையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

ராஜாக்களையும் ஆசாரியர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அவர்களுடைய வாதங்கள் ஏன் நிலைநிற்கவில்லை என்று விவாதிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டைப் பொறுத்தவரை தீர்க்கமான கருத்து மிக எளிமையானது: உண்மையில் தலைமைப் பங்கு ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கி வைக்கப்படவில்லை. மோசே, சாமுவேல் ஆகியோரோடு தெபொராளுக்கு இருக்கும் ஒற்றுமையை நாம் ஏற்கெனவே கவனித்தோம். தம்முடைய மக்களின் தலைவியாகத் தெபொராளைத் தேவன் தேர்ந்தெடுத்தது, தேவன் தலைமைப் பங்கை ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார் என்ற கருத்துக்கு முரணானது. இந்த விதி பின்னாளில் பழைய ஏற்பாட்டோடு சேர்க்கப்பட்டது; அது அங்கே இல்லை.

யாராவது இந்த வாதத்தை முன்வைத்தால் ... இல்லை – நாட்டுக்கு 40 ஆண்டுகள் சமாதானம் கிடைத்த ஒரு வெற்றிகரமான தலைவியை இஸ்ரவேலின்மேல் சுமத்தியது எப்படியோ இஸ்ரவேலுக்குத் தேவன் கொடுத்த தண்டனை என்பதற்கு வேதப் பகுதியில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. தலைவியாகிய தெபொரானைக் குறித்துத் தேவனோ மக்களோ எந்தத் தயக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

3) இயேசு

இயேசு பெண்களை எப்படி நடத்தினார் என்பது பற்றியும், இயேசு பன்னிரண்டு ஆண் அப்போஸ்தலர்களை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பது பற்றிய பல்வேறு கோட்பாடுகள் பற்றியும் நாம் விரிவாக விவாதிக்கலாம். ஆனால் சுவிசேஷங்களில் தீர்க்கமான கருத்து, இயேசுவின் போதனை பற்றிய இரண்டு உண்மைகளைக் கொண்டது.

உண்மை 1: எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்கு முக்கியமானவையாக இருக்கும் காலத்தால் அழியாத பல கட்டளைகளை இயேசு வேண்டுமென்றே தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

மிஷனரிப் பணிக்கட்டளை, எதிர்காலச் சீஷர்கள் புதிய சீஷர்களை உருவாக்கி, “நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ண” வேண்டும் என்று கோருகிறது (மத்தேயு 28:20). எனவே உண்மையுள்ள சீஷர்களாக இருக்க, இயேசு எதைக் கட்டளையிட்டார் என்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

உண்மை 2: இயேசு கொடுத்த காலத்தால் அழியாத கட்டளைகளில், தலைமைத்துவம், திருமணம், சீஷத்துவம் பற்றிய கட்டளைகள் அடங்கும். ஆனால் சபையிலோ, திருமணத்திலோ, வேறு எங்குமோ, தலைமைத்துவம் ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்று அவர் வேண்டுமென்றே எந்தக் கட்டளையும் கொடுக்கவில்லை.

குறைந்தபட்சம் திருமணத்திலும் சபையிலும் ஆண்கள் வழிநடத்துவது முக்கியம் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தலைவரும் கர்த்தருமாகிய இயேசு இந்த நம்பிக்கையைப் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. அது முக்கியமாக இருந்திருந்தால், அவர் அதைப் போதித்திருப்பார். அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை.

4) 1 கொரிந்தியர் 7

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளில் முழுமையான சம உரிமை பற்றிய பவுலின் பார்வையை முழு அதிகாரமும் எப்படித் தெளிவுபடுத்துகிறது என்று விவாதிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆனால்

மையக் கருத்தை வெளிக்கொணர், நாம் 5-ஆம் வசனத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவோம்; அங்கே தாம்பத்திய உறவு பற்றியும் ஒன்றாக ஜெபிக்கும் நேரம் பற்றியும் கிறிஸ்தவத் தம்பதிகள் எப்படித் தீர்மானங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று பவுல் அறிவுறுத்துகிறார் – இருவரின் சம்மதத்தோடு.

இந்த அறிவுறுத்தல், கணவனின் தலைமைப் பங்குக்கும் அவனுடைய தீர்மானப் பொறுப்புக்கும் ஒரு சிறப்பு விதிவிலக்கு என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு சிறப்பு விதிவிலக்கு என்ற கருத்துக்கு அர்த்தமில்லை. இங்கே பேசப்படுபவை முக்கியமான – உண்மையில் மையமான – விஷயங்கள். தாம்பத்திய உறவு என்பது திருமணத்தை மற்ற எல்லா உறவுகளிலிருந்தும் வேறுபடுத்தும் உடல்ரீதியான நெருக்கம். ஒன்றாக ஜெபிப்பது ஒரு திருமணத்தின் ஆவிக்குரிய இதயம். இந்த மையமான உடல்ரீதியான, ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் தீர்மானங்கள் இருவரின் சம்மதத்தோடு எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், திருமண உறவின் மற்ற, குறைந்த முக்கியத்துவமுள்ள அம்சங்களில் கணவன் எப்படியோ தலைமைப் பங்கை ஏற்றுத் தீர்மானங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று வாதிடுவதற்கு எப்படி அர்த்தம் இருக்க முடியும்?

இதற்கு நம்பத்தகுந்த பதில் எதுவும் கொடுக்க முடியாது.

1988-ஆம் ஆண்டில், பல பிரபலமான போதகர்களாலும் இறையியலாளர்களாலும் கையெழுத்திடப்பட்ட டான்வர்ஸ் அறிக்கையில் (Danvers Statement) நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாடு கவனமாக எழுதப்பட்டது. ஆனால் இந்த இடத்தில் டான்வர்ஸ் அறிக்கை வெறுமனே தோல்வியடைகிறது. இந்த முக்கியமான வேதப் பகுதி இருப்பதைக்கூட அது ஒப்புக்கொள்வதில்லை.

5) எபேசியர் 5, 1 பேதுரு 3

எபேசியர் 5-இலும் 1 பேதுரு 3-இலும், நல்ல காரணத்தோடு நாம் விவாதிக்கக்கூடிய சுவாரஸ்யமான பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. எபேசியர் 5:23-இல் தம்முடைய “தலை” உருவகத்தின் மூலம் பவுல் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்பது பற்றிய எதிரெதிரான கருத்துகளை நாம் விவாதிக்கலாம். ஆபிரகாமை “ஆண்டவன்” என்று அழைத்த சாரானைப் பற்றிய பேதுருவின் குறிப்புக்குக் கொடுக்கப்படும் பல்வேறு விளக்கங்களை நாம் விவாதிக்கலாம் – அதை அவள் நம்பிக்கையற்ற ஒரு சிரிப்பில் தனக்குள்ளே மெதுவாக முணுமுணுத்தாள் (1 பேதுரு 3:6; ஆதியாகமம் 18:12). ஆனால் தீர்க்கமான கருத்துக்கு, “தலை” என்பதன் மூலம் பவுல் என்ன கருதினார் என்று ஆராயவோ, பேதுருவின் வாதத்தின் விவரங்களை விளக்கவோ வேண்டியதில்லை.

ஏனெனில் தீர்க்கமான கருத்து பவுலும் பேதுருவும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பது பற்றியது அல்ல; அவர்கள் எதைச் சொல்லவில்லை என்பது பற்றியது.

தங்கள் மனைவிகளை ஆளவோ, அவர்களை வழிநடத்தவோ, அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ, அவர்களுக்காகத் தீர்மானங்கள் எடுக்கவோ வேண்டும் என்று கணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் அறிவுறுத்தலைத் தேடி, நாம் எபேசியர் 5-ஐயும் 1 பேதுரு 3-ஐயும் ஆராயலாம். ஆனால் நாம் அதைக் காணமாட்டோம், ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் இல்லை.

தங்கள் மனைவிகளை நேசிக்கும்படி பவுல் கணவர்களை அழைக்கிறார். இதை அவர் மூன்று முறை சொல்கிறார். தங்கள் மனைவிகளிடம் கரிசனையோடு நடந்து அவர்களுக்குக் கனம் செலுத்தும்படி பேதுரு கணவர்களை அழைக்கிறார். ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும் அறிவுறுத்தல்களை எந்த அப்போஸ்தலனும் ஆண்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை.

தங்கள் மனைவிகளை வழிநடத்த வேண்டும் என்ற ஆண்களின் கடமை எனப்படுவதை, டான்வர்ஸ் அறிக்கை மிகவும் முக்கியமானதாக முன்வைக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் தலைமைக் கடமையைப் புறக்கணிப்பதோ மறுப்பதோ குடும்பங்களில் அழிவுகரமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்று அது கூறுகிறது (டான்வர்ஸ் அறிக்கை, அறிக்கை 10). ஆனால் தேவனுடைய ஒரு கட்டளையைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குக் கீழ்ப்படிவது ஆண்களுக்கு மிகவும் முக்கியம் என்று கூறுவது நியாயமானதல்ல.

கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை ஆள வேண்டும், வழிநடத்த வேண்டும், அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும், அல்லது அவர்களுக்காகத் தீர்மானங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று தேவன் கோருகிறார் என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்லும்போது, அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையோடு மனுஷருடைய பாரம்பரியத்தைச் சேர்க்கிறார்கள்.

6) புதிய ஏற்பாட்டில் பெண்களின் ஊழியம்

புதிய ஏற்பாட்டில் பெண்களின் ஊழியம் என்று வரும்போது, நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கவுரையாளர்களின் பொதுவான அணுகுமுறை, பெண்கள் செய்தவற்றைத் தரம் தாழ்த்துவது அல்லது குறைத்துக் காட்டுவது.

அவர்களுடைய விளக்கங்களின் பலவீனங்களைப் பற்றி நாம் நிறையச் சொல்லலாம். ஆனால் மிகத் தெளிவான, மிக முக்கியமான கருத்து, அப்போஸ்தலர் 18-இல் அப்பொல்லோவுக்குப் போதிக்கும் பிரிஸ்கில்லாளின் எடுத்துக்காட்டோடு அவர்களுக்கு இருக்கும் சிரமம்.

அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: ஓ, அது வெறும் சில சாதாரண விசுவாசிகளுக்கு இடையிலான ஒரு தனிப்பட்ட இறையியல் உரையாடல்தான். ஆனால் சூழலைக் கவனித்தால், இந்த விளக்கம் போதுமானதாக இல்லை.

அந்தக் கதையை வாசித்தவருக்கு என்ன நடக்கிறது என்று தெரியும்.

மூன்று பேர் கொண்ட ஒரு சபை நிறுவும் குழு எபேசவுக்கு வருகிறது – பவுல், பிரிஸ்கில்லாஸ், ஆக்கில்லா. பவுல் ஜெப ஆலயத்தில் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க முடிகிறது, அங்கே யூதர்களிடமிருந்து நல்ல வரவேற்பைப் பெறுகிறார். அவர் தங்கியிருந்து தொடர்ந்து போதிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அவர் தம்முடைய பயணத்தைத் தொடரத் தீர்மானிக்கிறார்.

அப்படியானால், அவர் புறப்பட்டுச் செல்லும்போது, புதிய விசுவாசிகளின் கூட்டத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள அங்கே யாரை விட்டுச் செல்கிறார்? அது பிரிஸ்கில்லாஸும் ஆக்கில்லாவும் இருக்க வேண்டும். பின்தங்கியிருக்கும் குழுவின் இரண்டு உறுப்பினர்கள் அவர்களே.

அப்பொல்லோ வந்தபோது, பிரிஸ்கில்லாஸும் ஆக்கில்லாவும் அவர் பேசுவதைக் கேட்டுக் கவலைப்படுகிறார்கள். அவர் கல்விமானாகவும் வல்லமையுள்ள பேச்சாளராகவும் இருந்தாலும், அப்பொல்லோ தேவனுடைய மார்க்கத்தை இன்னும் திருத்தமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனவே பிரிஸ்கில்லாஸும் ஆக்கில்லாவும் அவரைத் தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்குப் போதிக்கிறார்கள்.

ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளின் விளக்கவுரையாளர்கள், பிரிஸ்கில்லாளே முதன்மையான போதகியாக இருந்ததால்தான் அவருடைய பெயர் அவருடைய கணவனின் பெயருக்கு முன் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதை நன்றாகவே புரிந்துகொண்டார்கள் (எடுத்துக்காட்டாக, கிறிசோஸ்தோம், ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் பற்றிய பிரசங்கம் 30; கிறிசோஸ்தோம், பிரிஸ்கில்லாஸ், ஆக்கில்லா பற்றிய முதல் பிரசங்கம்).

இப்போது, செல்வாக்குள்ள அப்பொல்லோ ஏன் பிரிஸ்கில்லாஸுக்கும் ஆக்கில்லாவுக்கும் செவிகொடுக்க வேண்டும், அல்லது அவர்களைக் கவனிக்கவாவது வேண்டும் – அதுவும் முதன்மையான போதகி ஒரு பெண்ணாக இருக்கும்போது? ஏனெனில், புதிய விசுவாசிகளுக்குப் போதிக்கவும் அவர்களைக் கவனித்துக்கொள்ளவும் பவுல் அங்கே விட்டுச்சென்ற அவருடைய உடன் ஊழியர்கள் அவர்கள்.

அவர்கள் அப்பொல்லோவைத் திருத்தும்போது, அது வெறும் சாதாரண விசுவாசிகளுக்கு இடையிலான ஒரு தனிப்பட்ட உரையாடல் அல்ல. புதிய விசுவாசிகளின் ஆவிக்குரிய பராமரிப்புக்குப் பொறுப்பான, அங்கே

தங்கியிருந்த குழு உறுப்பினர்களாக, அவரைத் திருத்துவதற்குத் தங்கள் அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

தாம் பயிற்றுவித்த உடன் ஊழியர்கள் – பெண்களும் ஆண்களும் – மூலமாகப் பவுல் தம்முடைய ஊழியத்தை எப்படி விரிவுபடுத்தினார் என்பதைக் காட்டவே லூக்கா இந்தக் கதையைச் சேர்க்கிறார். 2 தீமோத்தேயு 2:2-இல் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு விவரிக்கும் முறையை அது விளக்குகிறது:

“அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை, மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ள உண்மையுள்ள மனுஷர்களிடத்தில் ஒப்புவி.” (2 தீமோத்தேயு 2:2)

உண்மையுள்ள மனுஷர்கள் அல்லது மனிதர்கள் என்போர் ஆண்கள் அல்ல, பெண்களும் ஆண்களும். இந்த வசனத்தில் பாலினம் குறித்து எந்த நிர்ணயமும் இல்லை.

7) 1 கொரிந்தியர் 11

1 கொரிந்தியர் 11:2-16 என்பது தலைமுடி அலங்காரம் அல்லது தலையை மூடுதல் பற்றிய கடினமான வேதப் பகுதி.

தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதன் மூலமோ சத்தமாக ஜெபிப்பதன் மூலமோ ஆண்களும் பெண்களும் சபையை வழிநடத்தும்போது, அவர்கள் இருவருக்கும் பவுல் சில திருத்தும் அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்கிறார். கொரிந்துவிலும் தங்கள் சபைகளிலும் என்ன நடந்துகொண்டிருந்தது என்று கொரிந்தியருக்குத் தெரியும்; எனவே அவருடைய அறிவுறுத்தல்களைப் புரிந்துகொள்வது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருந்திருக்காது. ஆனால் நமக்கு அது கடினமாக இருக்கிறது. அதன் பின்னணி பற்றி அதிகம் விவாதிக்கப்படுகிறது.

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தங்கள் தலைமைப் பங்கு இறையியலுக்காக இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். 3-ஆம் வசனத்திலுள்ள பவுலின் “தலை” என்ற உருவகத்தை அவர்கள் சர்ச்சைக்குரிய விதத்தில் விளக்குகிறார்கள், 10-ஆம் வசனத்தோடு வார்த்தைகளைச் சேர்க்கிறார்கள்; இதன் மூலம் அதன் பொருளைத் திரித்து, உண்மையில் அங்கே எழுதப்பட்டிருப்பதற்கு எதிரானதை அது சொல்லும்படி செய்கிறார்கள்.

என்னுடைய புதிய நூலில், ஃபில் பெய்னின் (Phil Payne) பெரும் உதவியோடு உருவான, எல்லாமே அர்த்தமுள்ள விதத்தில் ஒன்றுசேரும் ஒரு விளக்கத்தை இந்த அதிகாரத்துக்கு நான் முன்வைக்கிறேன்; இந்தப் பகுதியின் நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கங்கள் பவுலின் உண்மையான வார்த்தைகளுக்கு முரண்படும் எட்டு அம்சங்களையும் நான் பட்டியலிடுகிறேன்.

ஆனால் இங்கே அதை விரிவாக ஆராய வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, தீர்க்கமான கருத்து மிக எளிமையானது. இந்தப் பகுதியை ஒருவர் எப்படி விளக்கினாலும், தெளிவான, மறுக்க முடியாத உண்மை இதுதான்: 1 கொரிந்தியர் 11-இல் பெண்களின் ஊழியத்தின் வீச்சுக்குப் பவுல் எந்த வரம்பையும் விதிக்கவில்லை.

பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்பாகவும் பெண்களுக்கு முன்பாகவும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதை அவர் ஆமோதிக்கிறார். ஆண்களும் பெண்களும் இருக்கும்போது பெண்கள் சத்தமாக ஜெபிப்பதை அவர் ஆமோதிக்கிறார். பிரசங்கிப்பதையோ, ஆண்களுக்குப் போதிப்பதையோ, போதக ஊழியம் செய்வதையோ, ஒரு சபையை வழிநடத்துவதையோ, ஊழியத்திலுள்ள வேறு எந்தச் செயலையோ அவர் பெண்களுக்குத் தடைசெய்யவில்லை.

பெண்களின் ஊழியத்துக்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் இந்தப் பகுதியில் இல்லை.

8) 1 கொரிந்தியர் 14:34-35

இந்த வசனங்கள், பெண்கள் சபையில் முழுமையாக அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று மூன்று முறை, மூன்று வெவ்வேறு விதங்களில் சொல்கின்றன.

எல்பர்ஃபெல்டர் CSV (Elberfelder CSV) மொழிபெயர்ப்பு (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) 34-35 வசனங்களை இப்படி மொழிபெயர்க்கிறது:

[1] பெண்கள் கூட்டங்களில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.

[2] ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை; நியாயப்பிரமாணமும் சொல்கிறபடி அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.

[3] அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் கூட்டத்தில் பேசுவது ஒரு பெண்ணுக்கு வெட்கக்கேடானது.

இந்த வார்த்தைகளில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க விஷயம், அவை பவுலின் சொந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதே.

கூடிவந்த சபையில் ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் ஆவிக்குரிய வரங்களுக்கு ஏற்பச் செய்யும் பேச்சுப் பங்களிப்புகள், கனத்தோடும் அன்போடும் தகுந்த ஒழுங்கோடும் நடைபெறும்படி அவை எப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று பவுல் 11, 12, 13, 14 அதிகாரங்களில் போதித்திருக்கிறார். ஆனால் பேசுவதற்கே அனுமதி இல்லையென்றால், பெண்கள் தங்கள் வரங்களுக்கு ஏற்பப் பேச்சுப் பங்களிப்புகளைச் செய்ய முடியாதே!

இந்த வசனங்கள் உண்மையில் சொல்வதை – பெண்கள் சபையில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும், பேசக்கூடாது என்பதை – பவுல் கருதியிருக்க முடியாது என்று பெரும்பாலான நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கவுரையாளர்கள் தயக்கமின்றி ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

முன்னணி நிரப்புக் கோட்பாட்டுக் கருத்தின்படி, இங்கே பவுல் பெண்கள் பேசும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையை மட்டுமே தடைசெய்ய விரும்புகிறார் – அதாவது தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானித்து மதிப்பிடுவதை; அவர்களுடைய கருத்துப்படி, அது “ஆண் தலைமைப் பங்குக்கு” முரணாக இருக்கும். ஆனால் இந்தக் கருத்து நிலைநிற்க முடியாது. அது வலியுறுத்தலோடும் நிபந்தனையின்றியும் சொல்லப்பட்ட தெளிவான வார்த்தைகளுக்கு முரணாக இருக்கிறது.

தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருதுகோள் சரியானதாக இருந்தால்:

- பெண்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதை மட்டுமே தடைசெய்ய அவர் நோக்கம் கொண்டிருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டாலும், பெண்கள் எந்த வகையிலும் பேசுவதற்கு ஒரு முழுமையான தடையைத் தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் அறிவிப்பதன் மூலம் பவுல் தம்முடைய கேட்போரைத் தவறாக வழிநடத்துகிறார்.
- அந்த முழுமையான தடையைக் குறிப்பாக வலியுறுத்த அதை மூன்று முறை திரும்பச் சொல்வதன் மூலம் அவர் தம்முடைய கேட்போரை இன்னும் அதிகமாகத் தவறாக வழிநடத்துகிறார்.
- தீர்க்கதரிசனங்கள் நிதானிக்கப்படும்போது மட்டுமே அது செல்லுபடியாக வேண்டும் என்று அவர் விரும்பியதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், பெண்கள் சபையில் இருக்கும்போது பேசுவதற்கான தடை செல்லுபடியாகும் என்று தெளிவாகச் சொல்வதன் மூலம் அவர் அவர்களைத் தவறாக வழிநடத்துகிறார்.
- தடையைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரே உறுதியான எடுத்துக்காட்டாக, கற்றுக்கொள்ளும் விருப்பத்தினால் கேள்விகள் கேட்பதை அவர் தர்க்கமின்றிக் குறிப்பிடுகிறார்; அது அவர் தடைசெய்ய விரும்புவதாகச் சொல்லப்படும் செயலிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு செயல்.
- தீர்க்கதரிசனங்களை யார் மதிப்பிட வேண்டும் என்பது பற்றி 29-ஆம் வசனத்தில் அவர் சற்றுமுன் சொன்னதற்கு அவர் முரண்படுகிறார். 29-ஆம் வசனத்தில், சொல்லப்பட்டதை “மற்றவர்கள்” நிதானிக்க வேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார் – அதாவது, மற்ற தீர்க்கதரிசிகள் அந்தத்

தீர்க்கதரிசனத்தை நிதானிக்க வேண்டும். அந்த “மற்றவர்களில்” ஆண்களும் பெண்களும் அடங்குவர்.

- உண்மையில், 11 முதல் 14 வரையிலான அதிகாரங்களில் உள்ள அவருடைய போதனையின் முழு மையக் கருத்துக்கும் அவர் முரண்படுகிறார்; அதாவது, சபையின் ஒவ்வொரு அவயவமும் தன் ஆவிக்குரிய வரங்களுக்கு ஏற்ப ஒரு பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு – இதன் பொருள், பேசும் வரமுள்ள பெண்கள் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும், அமைதியாக இருக்கக்கூடாது.

பெண்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிக்கக்கூடாது என்ற விதி வேதப் பகுதியில் இல்லை.

இதோ தீர்க்கமான கருத்து: இந்த இரண்டு வசனங்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்வதைப் பார்த்தால், இந்த இரண்டு வசனங்களும் பவுலின் சொந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்று நாம் உறுதியாக இருக்கலாம்.

இங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இரண்டு யதார்த்தமான சாத்தியங்கள் மட்டுமே உள்ளன.

முதல் யதார்த்தமான சாத்தியம்: அடுத்ததாக (36 முதல் 40 வரையிலான வசனங்களில்) அவர் சொல்வதில் அவர்களுக்கு முரண்படுவதற்காக, ஒரு குறிப்பிட்ட எதிர்த்தரப்புக் குழுவின் வார்த்தைகளை அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

இரண்டாவது யதார்த்தமான சாத்தியம்: இந்த இரண்டு வசனங்களும் பின்னாளில் சேர்க்கப்பட்டவை; ஒரு ஆரம்பகாலப் பிரதியிலிருந்த ஓரக்குறிப்பு, நிருபம் மீண்டும் நகலெடுக்கப்பட்டபோது முக்கிய உரைக்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதால் இது உருவானது. புதிய ஏற்பாட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இதற்கு வேறு எடுத்துக்காட்டுகளும் உள்ளன.

விளக்கம் தேவைப்படும் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் சிறப்பு அம்சங்களின் காரணமாக, இரண்டாவது கோட்பாடே – பின்னாளில் சேர்க்கப்பட்டது என்ற கோட்பாடே – பெரும்பாலும் சரியானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

டான்வர்ஸ் அறிக்கை புத்திசாலித்தனமாக இந்த இரண்டு வசனங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளவில்லை. அது ஒரு புத்திசாலித்தனமான தயக்கம், ஏனெனில் அவை பவுலின் சொந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்ற விதத்தில் அவற்றை விளக்குவதற்குத் திருப்திகரமான ஒரு வழியை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், இந்த வசனங்கள் பவுலின் சொந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதே.

9) 1 தீமோத்தேயு 2

1 தீமோத்தேயு நிருபத்தில், எபேசுவிஸிருக்கும் தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதி, கள்ளப் போதனையையும் அதன் விளைவுகளையும் எப்படிச் செய்வதென்று வேண்டும் என்று அவனுக்கு அறிவுறுத்தல்கள் கொடுக்கிறார்.

நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களிடையே மிகவும் பிரபலமான ஆங்கில வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு ESV. ESV-இல் 1 தீமோத்தேயு 2:12 இப்படி இருக்கிறது:

“ஒரு பெண் போதிப்பதையோ ஒரு ஆண்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதையோ நான் அனுமதிப்பதில்லை.”

ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் CSV மொழிபெயர்ப்பு இதை இப்படி மொழிபெயர்க்கிறது:

“ஆனால் ஒரு பெண் போதிப்பதையும் ஆண்மேல் ஆளுகை செய்வதையும் நான் அனுமதிப்பதில்லை, மாறாக அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.”

நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனையில் இந்த வசனத்துக்கு மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் உண்டு, ஏனெனில் பெண்களின் ஊழியத்துக்கான பொதுவான கட்டுப்பாடுகளை அது நியாயப்படுத்துகிறது.

அடுத்த இரண்டு வசனங்கள் – 13, 14 வசனங்கள் – ஆதாமையும் ஏவாளையும் குறிப்பிடுகின்றன. 12-ஆம் வசனத்தின் நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கங்கள், பவுல் ஒரு பொதுவான நடத்தை விதியை நிர்ணயிப்பதாகப் புரிந்துகொள்கின்றன – ஆதியாகமத்தில் ஆதாம் ஏவாளின் கதையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய சித்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு விதி. பெண்மேல் ஆணுக்கு உள்ள அதிகாரம் என்ற ஒரு சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையைப் பவுல் குறிப்பிடுகிறார் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இங்கே பவுல் உண்மையில் ஒரு சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையைக் குறிப்பிடுகிறாரா, அல்லது வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குப் போதிக்கும்போது ஏற்படும் ஆபத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக ஆதாம் ஏவாளின் கதையைப் பயன்படுத்தும்படி தீமோத்தேயுவைத் தூண்டுவதற்காக அதைக் குறிப்பிடுகிறாரா என்பது பற்றி ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது.

“அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்பது சரியான மொழிபெயர்ப்பா என்பது பற்றியும் ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது. என் கருத்தில், “மேற்கொள்ளுதல்” அல்லது “அடக்கியாளுதல்” அல்லது “ஆதிக்கம் செலுத்துதல்” என்பது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும்.

11, 12 வசனங்களில் உள்ள “பெண்” என்ற ஒருமைச் சொல் பற்றியும் ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது. பவுல் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத,

எபேசுவினுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைப் பற்றியதா இது, அல்லது அவர் ஒருவகையான பொதுவான கூற்றைச் சொல்கிறாரா? அவர் ஒரு பொதுவான கூற்றைச் சொல்கிறார் என்றால், அந்தக் குழுவை உருவாக்கும் பெண்கள் யார்? எல்லாப் பெண்களுமா, அல்லது 9, 10 வசனங்களில் அவர் சற்றுமுன் பேசிய குறிப்பிட்ட செல்வந்தப் பெண்களா?

12-ஆம் வசனத்தில் “ஆண்” என்ற சொல் ஏன் ஒருமையில் இருக்கிறது என்பது பற்றியும் ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது. பிரிஸ்கில்லாள் செய்ததுபோல ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குப் போதிப்பது சரி, ஆனால் பெண்கள் ஆண்களின் குழுக்களுக்குப் போதிக்கக்கூடாது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்கிறார்கள் – பவுல் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

ஆனால் நம்முடைய நோக்கத்துக்கு, நம்முடைய முக்கியக் கவனம் 12-ஆம் வசனத்திலுள்ள சிறிய வாக்கியத்தின்மேல் இருக்கிறது: “ஆனால் நான் அனுமதிப்பதில்லை”.

கிரேக்க மொழியில் இது இரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே: *ouk epitrepō*; சூழலைப் பொறுத்து இதை “நான் அதை அனுமதிப்பதில்லை” என்றோ “நான் இப்போதைக்கு அதை அனுமதிப்பதில்லை” என்றோ மொழிபெயர்க்கலாம்.

“நான் இப்போதைக்கு அதை அனுமதிப்பதில்லை” என்பது சூழலுக்கு அதிகம் பொருந்துகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்; ஆனாலும் “ஆனால் நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்ற மொழிபெயர்ப்பையே வைத்துக்கொள்வோம்.

“நான் அனுமதிப்பதில்லை” அல்லது *ouk epitrepō* என்ற இந்தச் சிறிய வாக்கியம், நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்துக்குக் கடக்க முடியாத ஒரு தடையாக இருக்கிறது. ஏனெனில், தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொதுவான விதியை அவர் நிறுவவில்லை என்பதற்குப் பவுலின் சொல்லமைப்பே ஒரு தெளிவான குறிப்பு.

இதை நான் விளக்குகிறேன்.

ஆணின் “தலைமை” பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டு இறையியலின்படி, ஒரு பெண் ஒரு ஆண்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவது தவறு (வச. 12) என்று பவுல் சொல்கிறார், ஏனெனில் தேவன் ஏவாளுக்கு முன் ஆதாமைப் படைத்தார் (வச. 13); சிருஷ்டிப்பின் இந்த வரிசையிலிருந்து, தேவனுடைய திட்டப்படி பெண்கள் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருப்பது தவறு என்று பெறப்படுகிறது. இதிலிருந்து, பெண்மேல் ஆணின் அதிகாரம் என்ற தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புத் திட்டத்தை மீறுவது, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமைக்குச் சமம் என்று பின்தொடர்கிறது.

தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பது பாவம். அதைத் தெரிந்தே செய்வது தேவனுக்கு எதிரான கலகம். அதற்கேற்ப, பெண்கள் "தங்கள் பங்குகளின் வரம்புகளை எதிர்ப்பது" பாவம் என்று டான்வர்ஸ் அறிக்கை சொல்கிறது (டான்வர்ஸ் அறிக்கை, அறிக்கை 4).

ஆனால், தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்குப் பாவமான கீழ்ப்படியாமைக்குச் சமமான ஒன்றைப் பற்றிப் பவுல் பேசுகிறார் என்றால், பவுலின் சொல் தேர்வை நாம் எப்படி விளக்குவது? பாவம் செய்வதற்கோ, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதற்கோ, கலகம் செய்வதற்கோ பவுல் அனுமதி கொடுக்கவும் முடியாது, மறுக்கவும் முடியாது. பவுல் முன்வைப்பதாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறும் விதியின் வாசகம், "நான் அனுமதிப்பதில்லை" அல்லது *ouk epitrepō* என்ற பவுலின் சொல் தேர்வுக்கு முரணாக இருக்கிறது.

நீங்கள் ஒரு பிரபலமான கிறிஸ்தவத் தலைவர் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்; நீங்கள் – உதாரணமாக – மனித உயிரின் பரிசுத்தத்தையும் கொலையின் பாவத்தன்மையையும் போதிக்கிறீர்கள்; ஆதியாகமம் 1:26-27-இலும், அப்படியே ஆதியாகமம் 5:3-இலும், மீண்டும் ஆதியாகமம் 9:6-இலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி மனிதர்கள் தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டிருப்பதால், உங்கள் போதனையை ஆதியாகமத்தைக் கொண்டு நிலைநிறுத்துகிறீர்கள். "தேவன் மனிதனைத் தம்முடைய சாயலில் படைத்தபடியால், கொலை செய்வதை நான் அனுமதிப்பதில்லை" என்று நீங்கள் சொல்வதையோ எழுதுவதையோ உண்மையாகவே கற்பனை செய்ய முடியுமா?

போப்பே இப்படிப் பேசுவார் என்று கற்பனை செய்வது கூடக் கடினம். ஏனெனில் கொலை சரியா தவறா என்பது உங்களுடைய (அல்லது போப்பினுடைய) தீர்மானம் அல்ல; அதை அனுமதிப்பதோ அனுமதிக்காமல் இருப்பதோ உங்களுக்கு (அல்லது போப்புக்கு) உரியதல்ல. கொலை, மனிதர்களுக்கான தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்கு முரணானது. தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பது பாவம்.

ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தடையை வெளிப்படுத்த "அனுமதித்தல்" என்ற சொல்லையே பயன்படுத்த நீங்கள் தீர்மானித்திருந்தால், அதை ஆள்சாராததாக்குவதன் மூலம் அது ஒரு பொதுவான விதி என்பதைத் தெரிவிப்பீர்கள்; எடுத்துக்காட்டாக, "தேவனுடைய வார்த்தை கொலையை அனுமதிப்பதில்லை" அல்லது "கொலை செய்வது அனுமதிக்கப்படவில்லை".

ஆதியாகமத்தோடு உள்ள தொடர்பின் காரணமாகக் கொலையின் எடுத்துக்காட்டு நன்றாகப் பொருந்துகிறது. கொலை நிச்சயமாக ஒரு தீவிர உதாரணம். ஆனால் தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்துக்கு எதிரான ஒரு பாவம் பெரியதோ சிறியதோ – மையக் கருத்து அதேதான்.

பவுல் ஓர் அப்போஸ்தலனாகத் தம்முடைய நிருபத்தை எழுதுகிறார் என்பதையும், தாமே தனிப்பட்ட முறையில் கட்டியெழுப்பிய ஒரு சபையின்மேல் தம்முடைய ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறார் என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும், அதை மீறுவது பாவமும் கலகமுமாக இருக்கும், சிருஷ்டிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தடையைப் பவுல் வெளிப்படுத்த விரும்பினாலும்கூட, தனிப்பட்ட முறையில் அனுமதியை மறுக்கும் அவருடைய சொல்லமைப்பு மிகவும் விசித்திரமானது. உண்மையில், அது முற்றிலும் பொருத்தமற்றதாக இருப்பதால், அதன் விசித்திரத்தன்மையைப் போதுமான அளவு வெளிப்படுத்த வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிப்பதே கடினம்.

ஒரு போதகராக, “நீங்கள் விபசாரம் செய்வதை நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்றோ “நீங்கள் திருடுவதை நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்றோ உங்கள் மந்தையிடம் நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்கள்.

வேதாகமம் நூல்களின் ஒரு பெரிய நூலகம்; அதில் பல பொதுவான நடத்தை விதிகள் இருக்கின்றன; ஆனால் – ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை – ஆதியாகமம் முதல் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரை, வேதாகமத்தில் எங்குமே, தவறான நடத்தைக்கு எதிரான ஒரு பொதுவான தடையை யாராவது “நான் அனுமதிப்பதில்லை” அல்லது “நான் இப்போதைக்கு அனுமதிப்பதில்லை” என்ற சொற்றொடரில் வெளிப்படுத்தும் ஓர் இடம் இல்லை. இதற்கு முற்றிலும் முன்னுதாரணம் இல்லை.

இந்த அடிப்படையான ஆட்சேபனைக்குப் பதிலாக நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட, பொதுவானது என்று சொல்லப்படும் ஒரு தடைக்கு, இப்படி முன்னுதாரணமற்ற, பொருத்தமற்ற சொல் தேர்வை அவர்கள் எப்படி விளக்குகிறார்கள்?

நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்களின் எழுத்துகளையும் மைக் விங்கரின் (Mike Winger) காணொளிகளையும் நான் ஆராய்ந்தேன்; இதற்கு எந்தப் பதிலையும் நான் காணவில்லை. (இறுதிக்குறிப்பைப் பார்க்கவும்.)¹

நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கம் பவுலின் வார்த்தைகளோடு பொருந்தவில்லை.

பவுலின் சொல் தேர்வுக்கான வெளிப்படையான விளக்கம்: அவர் ஒரு பொதுவான நடத்தை விதியையோ ஒரு பொதுவான தடையையோ வெளிப்படுத்தவில்லை; மாறாக, கள்ளப் போதனைகளின் விளைவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, வஞ்சிக்கப்பட்ட பெண்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின்மேல் அவர் ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதிக்கிறார்.

டீம் மஸ்காரா (Tim Mascara) சொல்வதுபோல: 1 தீமோத்தேயு 2 ஒரு மாதிரி வரைபடம் அல்ல, அது ஒரு காயக்கட்டு. <https://timmascara.substack.com/p/reading-1-timothy-together-part-1>.

10) 1 தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1

1 தீமோத்தேயு 3:1-7-இலும் தீத்து 1:5-9-இலும் மூப்பர்களுக்கான தகுதி அளவுகோல்களின் பட்டியல்களைப் பவுல் தருகிறார்.

மதிப்புக்குரிய சில நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள், இந்தப் பட்டியல்கள் பெண்களைத் தெளிவாக விலக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள், இந்தப் பட்டியல்கள் பெண்களை நிச்சயமாக விலக்குகின்றன என்று வாதிடுகிறார்கள், ஏனெனில் அவற்றில் பவுல், "ஒரே மனைவியை உடைய ஒரு மனிதன்" என்று நேரடியாக மொழிபெயர்க்கக்கூடிய ஒரு சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்தச் சொற்றொடர் 1 தீமோத்தேயு 3:2-இலும் தீத்து 1:6-இலும் காணப்படுகிறது. அது பலவிதமாக மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது: "ஒரே மனைவியின் கணவன்", "தன் மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவன்", "ஒருமுறை மட்டுமே திருமணமானவன்", "தன் வாழ்க்கைத்துணைக்கு உண்மையுள்ளவர்", அல்லது "திருமணத்தில் உண்மையுள்ளவர்".

1 தீமோத்தேயு 3-இலுள்ள பட்டியல் அதன் தொடர்ச்சியில் வேட்பாளரின் குடும்பத்தைக் குறிப்பிடுகிறது; இரண்டு பட்டியல்களும் வேட்பாளரின் பிள்ளைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பொருந்தும் பண்புகளைக் குறிக்க, 1 தீமோத்தேயு 3:2-இலும் தீத்து 1:6-இலும் பவுல் ஆண்பால் மொழியைப் பொதுவான பொருளில் பயன்படுத்துகிறாரா என்பது பற்றி ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது.

பட்டியல்களைத் தொடங்கி வைக்கும் சொல்லான **dei** – "அது அவசியம்" என்றும் "அது தகுந்தது" என்றும் பொருள்படக்கூடியது – அதன் மொழிபெயர்ப்புச் சாத்தியங்களையும் நாம் விவாதிக்கலாம்.

வரலாற்றுப் பின்னணி பற்றியும் ஒரு முக்கியமான விவாதம் உள்ளது:

- பழைய ஏற்பாட்டிலேயே ஆண் தலைமைப் பங்குக்கு விதிவிலக்குகள் இருந்தன என்றால், பரந்த சமுதாயத்திலும் ஏற்கெனவே விதிவிலக்குகள் இருந்தன என்றால், பெண்களைப் பற்றிய இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள் ஆகியோரின் மனப்பான்மை மேலோங்கிய கலாச்சாரத்தின் மனப்பான்மையைவிட நேர்மறையானதாக இருந்தது என்றால், பெண்கள் ஆவியானவரின் வரங்களைப் பெற்று அவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றால், சபைகளில் பிரிஸ்கில்லாஸ், யூனியா, லீதியாள், அப்படியே நிம்பா, பெபேயாள் போன்ற முக்கியமான பெண்கள் இருந்தார்கள் என்றால் – சபைகளில் மூப்பர் பதவி எல்லாப் பெண்களுக்கும் தடைசெய்யப்பட்டது என்ற ஒரு விதி இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைக் குறித்து எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாதபடி அது மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும்.

ஆனால் இப்போது நம்முடைய மையக் கருத்து வருகிறது. தீர்க்கமான கேள்வி இதுதான்: தீமோத்தேயுவும் தீத்துவும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய தகுந்த வேட்பாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைப் பவுல் தருகிறாரா, அல்லது ஒருவர் தேவனுடைய சபையில் மூப்பராக இருக்கத் தகுதியானவராகக் கருதப்படுவதற்கு எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இன்றியமையாத கட்டாய நிபந்தனைகளை அவர் நிர்ணயிக்கிறாரா? இந்தப் பட்டியல்களைக் கட்டாய நிபந்தனைகளின் பட்டியல்களாக வாசிப்பதில் அர்த்தமில்லை என்பதே நம்முடைய மையக் கருத்து.

1 கொரிந்தியர் 7-இல், கர்த்தருடைய ஊழியப் பணிக்குத் திருமணமாகாமல் இருப்பதன் நன்மைகளைப் பற்றிப் பவுல் எழுதினார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். கட்டாய நிபந்தனைகள் என்ற விளக்கத்தின் விளைவாக, மனைவியோ, குடும்பமோ, பிள்ளைகளோ இல்லாத பவுலே ஓர் உள்ளூர் சபையில் மூப்பர் பதவிக்குத் தகுதியற்றவராகக் கருதப்படுவார். மனைவியோ, குடும்பமோ, பிள்ளைகளோ இல்லாத கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கும் கூட அதுவே பொருந்தும். அது அபத்தமான ஒரு முடிவாக இருக்கும்.

இந்தப் பட்டியல்கள் பொதுவான, கட்டாயத் தேவைகள் அல்ல; அவை சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்பத் தகுதியான, வாய்ப்புள்ள வேட்பாளர்களுக்கான அடையாளக் குறிகள்.

வாழ்க்கைத்துணையோ, பிள்ளைகளோ, குடும்பமோ இல்லாதவர்களை உறுதியாக விலக்குவதற்கு இந்தப் பட்டியல்களைப் பயன்படுத்த முடியாது என்றால், பெண்களை உறுதியாக விலக்குவதற்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாது.

பட்டியல்களை அந்தந்தச் சூழ்நிலைகளுக்குத் தகுந்த அடையாளக் குறிகளாக நாம் விளக்குவது, இரண்டு பட்டியல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, எபேசுவினுள்ள சபை நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதால், வேட்பாளர் ஒரு புதிதாக மனந்திரும்பியவராக இருக்கக்கூடாது என்று 1 தீமோத்தேயு 3:6-இல் பவுல் சொல்ல முடிகிறது. ஆனால் தீத்து மூப்பர்களை நியமிக்க வேண்டிய கிரேத்தா தீவின் சபைகள் புதியவை; எனவே தீத்துவுக்கு எழுதிய பவுலின் நிருபத்தில் அப்படிப்பட்ட தேவை எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் அது எந்த நியமனத்தையும் சாத்தியமற்றதாக்கிவிடும்.

மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகள்

இதுவரை விவாதித்தவற்றிலிருந்து, மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகளை இப்போது தேர்ந்தெடுப்போம்.

மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகளை நாம் தேர்ந்தெடுப்பது, நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களே தங்கள் நிலைப்பாட்டுக்கு மையமானதாகக் கருதுவதிலிருந்து வருகிறது.

சந்தேகமின்றி, பெண்களின் ஊழியத்துக்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு மிக முக்கியமான வேதப் பகுதி 1 தீமோத்தேயு 2:12. அதன் மைய முக்கியத்துவம், அறிஞர்களாலும் பிரபலமான போதகர்களாலும் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஜார்ஜ் நைட் (George Knight) Recovering Biblical Manhood and Womanhood நூலில், 12-ஆம் வசனம் “சபையில் ஆண்களே முதன்மைத் தலைவர்கள் என்று வலியுறுத்தும்” “மிகத் தெளிவான கூற்று” என்று சொல்கிறார் (1991 பதிப்பு, பக். 359). மைக் விங்கர் (Mike Winger) தம்முடைய “Women in Ministry” காணொளித் தொடரில், சபையில் பெண்களின் தலைமைப் பணியைக் கட்டுப்படுத்தும் “மிகத் தெளிவான” பகுதி 1 தீமோத்தேயு 2 என்று சொல்கிறார் (பகுதி 12, ALL The Debates over 1 Tim 2:11–15, 0:01-இலும் 9:00 முதல் 9:01 வரையிலும்).

எனவே, 12-ஆம் வசனத்தைப் பற்றிய நம்முடைய மைய ஆட்சேபணைக்கு நிரப்புக் கோட்பாட்டு எழுத்தாளர்களிடமும் பேச்சாளர்களிடமும் பதில் இல்லை என்பது எனக்கு மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது: தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகச் சொல்லப்படும் – மீறுவது பாவமாக இருக்கும் – ஒரு பொதுவான நடத்தை விதியை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு “நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்பது சரியான வழி அல்ல என்ற பிரச்சினை.

இது தேவனிடமிருந்து வரும் ஒரு பொதுவான விதி என்றால், ஒரு பெண் போதிப்பதையோ ஒரு ஆண்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதையோ அனுமதிக்காதவர் தேவனே – பவுல் அல்ல!

இது துல்லியமாக அப்படிப்பட்ட ஒரு விதி – தேவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு பொதுவான விதி – என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் அப்படியானால், பவுல் “நான் அதை அனுமதிப்பதில்லை” என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. அது தேவனுடைய பிரமாணமாக இருந்தால், அது எப்படிப் பவுலின் ஒரு கொள்கைத் தீர்மானமாக இருக்க முடியும்?

பெண்களின் போதனையையும் அதிகாரத்தையும் கட்டுப்படுத்தும், 1 தீமோத்தேயு 2:12-இலுள்ள இந்த விதி எனப்படுவதை, பெண்மேல் ஆணின் அதிகாரம் என்ற இன்னும் அடிப்படையான ஒரு விதியின் விரிவாக்கமாக நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆதாம் முதலில் படைக்கப்பட்டதால், தங்கள் மனைவிகள்மேலும் பெண்கள்மேலும் அதிகாரம் செலுத்தும் பொறுப்பு ஆண்களுக்கு உண்டு என்பது எப்படியோ அதிலிருந்து பின்தொடர்கிறதாம். நம்முடைய மிக முக்கியமான இரண்டு கருத்துகளில் இரண்டாவது, எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமானது, ஏனெனில் அது இந்த இன்னும் அடிப்படையான விதியின் வேருக்கே செல்கிறது.

நம்முடைய மிக முக்கியமான கருத்து: பெண்கள்மேல் ஆண்கை செய்வது ஆண்களின் பணி என்று சொல்லி ஆண்களை நோக்கிக் கொடுக்கப்பட்ட எந்தத் தெய்வீகப் போதனையும் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் முற்றிலும் இல்லை.

வெய்ன் குரூடெமோடு (Wayne Grudem) சேர்ந்து, நிரப்புக் கோட்பாட்டின் முக்கியச் சிற்பிகளில் ஒருவர் ஜான் பைப்பர் (John Piper). டான்வர்ட்ஸ் அறிக்கை “தீர்க்கதரிசனமானது” என்றும், அது “தங்கள் மனைவிகளை வழிநடத்த விரும்பாத ஆண்களை எதிர்கொள்கிறது” என்றும் அவர் நம்புகிறார் (Piper, “The Current State of Complementarity”, Desiring God இணையதளம், 2022). பைப்பரின் கூற்றுப்படி, ஒரு கணவன் தன் மனைவிக்கு ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவம் கொடுக்கத் தவறுவது “ஒரு பேரழிவுகரமான பாவம்” (Recovering Biblical Manhood and Womanhood, 1991 பதிப்பு, பக். 44).

ஆனால், தன் மனைவியையோ பெண்களையோ வழிநடத்த வேண்டும் என்ற ஆணின் கடமை எனப்படுவதைப் புறக்கணிப்பது ஒரு பேரழிவுகரமான பாவம் என்றால், ஆதியாகமம் முதல் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரை எந்தத் தீர்க்கதரிசியும் எந்தப் போதகரும் ஆண்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு கடமை உண்டு என்று அவர்களுக்கு ஏன் வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டவில்லை?

பவுல் அதைச் சொல்லவில்லை. பேதுரு அதைச் சொல்லவில்லை. இயேசு அதைச் சொல்லவில்லை. தேவன் அதைச் சொல்லவில்லை.

ஓர் எச்சரிக்கை அடையாளம் – ஒரு சிவப்புக் கொடி

இறுதியாக, “Wahre Komplementarität: Der Weg Christi für Männer und Frauen”

(உண்மையான நிரப்புத்தன்மை: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான கிறிஸ்துவின் வழி) என்ற என் நூலில் நான் எடுத்துக்காட்டும் இன்னொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆண்கள் பெண்கள்மேல் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்று யாரோ ஒருவர் கட்டளையிடும் ஓர் இடம் வேதாகமத்தில் உண்மையிலேயே இருக்கிறது என்பதை நினைவுகூருவோம். அந்த இடம் எஸ்தர் புத்தகத்தில் இருக்கிறது; அந்தக் கட்டளை மெய்யான தேவனாலும் கொடுக்கப்படவில்லை, அவருடைய நாமத்திலும் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது புறஜாதி “ஞானிகளிடமிருந்து” வந்தது. அந்தக் கட்டளை கோபமும் பழிவாங்கும் எண்ணமும் கொண்ட ஒரு புறஜாதி ராஜாவால் கொடுக்கப்பட்டது. தன்னுடைய அரசு விருந்தில் ஒரு பொருளைப் போலக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுக் குடிபோதையிலிருந்த அவனுடைய விருந்தினர்களால் வெறித்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்று போதையில் அவன் கொடுத்த கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய அவனுடைய ராணி தைரியமாக மறுத்திருந்தாள்.

எஸ்தர் 1:22-இல் அகாஸ்வேரு (Xerxes) ராஜாவின் கட்டளை, ஒவ்வொரு ஆணும் தன் சொந்த வீட்டுக்கு எஜமானாக இருக்க வேண்டும் என்பது; குறிப்பாக, ஒவ்வொரு ஆணும் தன் மனைவியை ஆளவேண்டும் என்பது அதன் பொருள் (16-20 வசனங்களைப் பார்க்கவும்).

ராஜாவின் கோபம் தணிந்த பின், அவன் பாலியல் சுரண்டலின் ஒரு நிறுவனமயமான வடிவத்தில் ஈடுபட்டான். அவனுடைய ராஜ்யத்தின் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்தும் உடலழகுள்ள கன்னிப்பெண்கள் அவனுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். பின்னர் ஒவ்வொரு இரவும் அவன் ஓர் இளம் பெண்ணை, ஒரு கன்னிப்பெண்ணை, பலாத்காரம் செய்தான்; அதன் பின் அவளைத் தன் அந்தப்புரத்தில் “பயன்படுத்தப்பட்ட சரக்குகளுக்கான” பகுதிக்கு அனுப்பிவிட்டான் – அவள் அழைக்கப்பட்டாலொழிய மீண்டும் ஒருபோதும் காணப்படாதபடி (எஸ்தர் 2).

இந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்த மனிதன் இப்படிப்பட்டவன். ஒரு புறஜாதியான், தொடர்ச்சியாகப் பலாத்காரம் செய்தவன், அருவருப்பான ஒரு பாலியல் குற்றவாளி – ஆண்கள் பெண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும் என்று ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடும் வேதாகமத்திலுள்ள ஒரே நபர் அவன்தான்.

இதைவிடத் தெளிவான ஓர் எச்சரிக்கை அடையாளத்தைக் கற்பனை செய்வதே கடினம்.

ஆண் அதிகாரத்தை அவன் இழிவாகத் துஷ்பிரயோகம் செய்தது, ஆதியாகமம் 3:16-இலுள்ள தேவனுடைய எச்சரிக்கையின் ஓர் இருண்ட உறுதிப்படுத்தல். ஆண்கள் பெண்கள்மேல் ஆளுகை செய்வது மனிதக் கீழ்ப்படியாமையின் விளைவு. அது ஆண்களுக்குத் தேவன் கொடுத்த கட்டளை அல்ல.

மேலும் படிக்க

For more on the traditional majority view of women's inferiority, and its rejection, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 2.

For more on the complementarian concept of "roles", see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 7.

For more on Genesis 2 and 3, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 5 and 6.

For more on women in the Old Testament, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 7 and 8.

For more on Jesus, the Twelve, and the Gospels, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 3 and 4.

For more on 1 Corinthians 7, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 9.

For more on Ephesians 5, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 10 and 11.

For more on 1 Peter, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 12.

For more on the New Testament ministries of women, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 13 to 17.

For more on 1 Corinthians 11:2–16, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 18 to 20.

For more on 1 Corinthians 14:34–35, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 21 and 22.

For more on 1 Timothy 2, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapters 23 to 29.

For more on elders' qualifications in 1 Timothy 3 and in Titus 1, see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 30.

If you are concerned about the impact of culture on interpreting the Bible, and about “slippery slopes” (where one change of view leads to another), see True Complementarity: The way of Christ for men and women (Apollos, 2026), chapter 31.

தொடர்பு

உங்கள் கேள்விகளையோ கருத்துகளையோ தொடர்புப் படிவத்தின் மூலம் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள்.

குறிப்புகள்

1. விளக்கம் இல்லாதது பற்றி இவற்றைப் பார்க்கவும்: Hurley, Man and Woman in Biblical Perspective, 1981: 200–2; Recovering Biblical Manhood and Womanhood, 1991: 180–1 (Moo); Knight, The Pastoral Epistles 1992: 140; Mounce, Pastoral Epistles 2000: 120–3; Grudem, Evangelical Feminism and Biblical Truth 2004: 65–9, 299–302; Blomberg, Two Views on Women in Ministry 2005: 168; Sandom, “Different by Design” 2012: 154–60; Köstenberger மற்றும் Köstenberger, “God’s Design for Man and Woman” 2014: 205–12; “Women in The Church”, 3-ஆம் பதிப்பு: 155–61 (Köstenberger), 188–90 (Schreiner); Smith, God’s Good Design 2019: அதி. 2; Grudem, Systematic Theology, 2-ஆம் பதிப்பு 2020: 1152, 1161; DeYoung, Men and Women in the Church 2021: 79–80; Kuruville, 1 and 2 Timothy, Titus 2021: பிரிவுகள் 4.2.1–2. யார்ப்ரோ (Yarbrough) (The Letters to Timothy and Titus 2018: 175) இந்தச் சிரமத்தை நேரடியாகக் கையாளவில்லை என்றாலும், பவுலின் வழிகாட்டும் கருத்து “சபையின் ஆராதனையில் நடைமுறையிலிருந்து பணிப்பகிர்வைத் தீமோத்தேயுவுக்கு நினைவூட்டும் ஒரு நாகுக்கான வழி” என்று சொல்கிறார். ஆனால் இது நம்பவைப்பதாக இல்லை. பெண்கள் போதிப்பதைத் தடைசெய்வது பவுலின் வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்திருந்தால், அதைத் தீமோத்தேயுவுக்கு நினைவூட்டுவது நாகுக்கானதாக இருந்திருக்காது. ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டைக் கண்டிப்பது அவருடைய வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்தது; ஆனால் நாகுக்கின் காரணமாக அவர் தீமோத்தேயுவுக்கு “பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டை நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்று எழுதுவார் என்று யாரும் உண்மையாகக் கற்பனை செய்ய முடியாது. மேலும், இந்த நிருபத்தில் பவுலின் நாகுக்கு, தவறாக நடந்துகொள்ளும் செல்வந்தப் பெண்களின் பெயர்களை அவர் குறிப்பிடாததில் வெளிப்படுகிறது; அதே வேளையில் தீமோத்தேயுவிடம் அவர் முழுவதும் மிக நேரடியாகவே பேசுகிறார் (1:3; 18-19; 3:15; 4:6-7; 11-16; 5:1; 21-23; 6:2; 11-14; 20-21 பார்க்கவும்).

அடிக்குறிப்பு 309-இல், “அனுமதித்தல்” பயன்படுத்தப்படும் இரண்டு இடங்களை யார்ப்ரோ குறிப்பிடுகிறார்; அவை சிரமத்தை இன்னும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன: (1) 1 கொரிந்தியர் 14:34-இல் “அனுமதி இல்லை” என்பது மூன்றாம் நபர் செய்யப்பட்டுவினை; “நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்பதற்கு மாறாக, தகுந்த அதிகாரத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு பொதுவான விதியை முன்வைப்பதற்கு அது நன்றாகப் பொருந்துகிறது; (2) 1 கொரிந்தியர் 16:7-இல், “கர்த்தர் அனுமதித்தால்” எப்போதாவது கொரிந்தியரைச் சந்திக்க விரும்புவதாகப் பவுல் சொல்கிறார் – கர்த்தர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அதைச் செய்யலாம், வேறொரு நேரத்தில் செய்யாமலும் இருக்கலாம். “நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்பதிலுள்ள இந்தப் பிரச்சினையை Bartlett, Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts 2019: 220-இல் நான் சுட்டிக்காட்டினேன். எனக்குத் தெரிந்தவரை, என் நூலைப் பற்றி எழுதிய நிரப்புக் கோட்பாட்டுச் சார்புள்ள எந்த மதிப்பாய்வாளரும் இதற்குப் பதில் அளிக்கவில்லை. சிலர், மாற்கு 10:4-இல் பரிசேயர்கள் பேசுவதையும் (“தள்ளுதற்சீட்டை எழுதிக்கொடுக்க மோசே உத்தரவு கொடுத்தார்”), மத்தேயு 19:8-இல் இயேசு பேசுவதையும் (“உங்கள் இருதயக்கடினத்தினிமித்தம் மோசே உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தார்”) சுட்டிக்காட்டலாம். இந்தக் குறிப்பு, உபாகமம் 24:1-4-இலுள்ள மோசேயின் நியாயப்பிரமாண விதியின் விளைவைப் பற்றியது; தன் மனைவியைத் தள்ளிவிட்ட ஒருவன் பின்னர் அவளை மீண்டும் மணப்பதை அது தடைசெய்தது; இது விவாகரத்து சகித்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது; அது ஏன் அப்படி இருந்தது என்று இயேசு விளக்குகிறார். ஆனால் இங்கே “மோசே” என்பது “மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம்” என்று பொருள்படும் ஒரு சுருக்கமான சொல்வழக்கு; இந்த வேதப் பகுதிகள் தன்மை ஒருமையைப் (“நான் அனுமதிக்கிறேன்”)

பயன்படுத்தவில்லை. உண்மையில், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தில் எங்குமே “நான் அனுமதிக்கிறேன்” அல்லது “நான் அனுமதிப்பதில்லை” என்று சொல்லப்படவில்லை; ஒரு நடத்தை விதியை முன்வைக்கும்போது இயேசுவும் ஒருபோதும் அப்படிப்பட்ட சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவதில்லை.